DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO.

Nr. 1. Włoszczowa, dnia 10. stycznia 1916.

1.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915,

dotyczące ochrony zwierząt rolniczych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Zakaz bicia.

Zwierząt następujących rodzajów nie wolno bić, ani sprzedawać na rzeź:

a) cieląt;

b) cielic;

c) krów do czwartego ocielenia i krów polskiej czerwonej rasy, które nie zostały uznane przez weterynarza za jałowe;

d) byków i wołów, które nie wykazują jeszcze przynajmniej sześciu wielkich zębów siecznych;

e) świń niżej stu kilogramów żywej wagi;

f) widocznie brzemiennych rolniczych zwierząt.

§ 2.

Rzeź z konieczności.

Zakaz § 1 nie ma zastosowania, jeżeli zwierzę nie może być utrzymane przy życiu; okoliczność ta musi być potwierdzona przez weterynarza, gdy zachodzi niebezpieczeństwo zwłoki przez urzędowo ustanowionego oglądacza bydła, a w braku takiego przez naczelnika odnośnej gminy. Potwierdzenie musi być wydane na piśmie i zawierać dokładne określenie zwierzęcia, tudzież okoliczności, które spowodowały rzeź z konieczności.

§ 3.

Kupno przez władzę.

Jeżeli sprzedaż zwierzęcia, do którego odnosi się zakaz bicia, jest konieczną, a nie może być przeprowadzoną inaczej jak na rzeź, winien sprzedający donieść o tem Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa zakupi w tym wypadku zwierzę i odstawi je do składu bydła c. i k. Zarządu wojskowego, albo odda rolnikowi na utrzymanie za odpowiedniem wynagrodzeniem. Jak długo jedno z tych zarządzeń nie może być przeprowadzone, winien naczelnik gminy dbać o utrzymanie zwierzęcia.

§ 4.

Upoważnienie do dalszych zarządzeń ochronnych.

Jenerał-Gubernatorstwo może:

wydać dalsze przepisy w celu ochrony stanu zwierząt domowych i ruchu granicznego co do tych zwierząt,

upoważnić pojedyncze Komendy obwodowe do wydania takich przepisów,

ustanowić ceny maksymalne na bydło i mięso.

§ 5.

Kary.

Kto powoduje z umysłu okoliczności, które czynią rzeź z konieczności potrzebną, lub podaje nieprawdziwe daty,

kto uzyskuje lub usiłuje uzyskać potwierdzenie, że rzeź z konieczności jest potrzebną, przez wprowadzenie w błąd,

kto działa wbrew niniejszemu rozporządzeniu lub przepisom wydanym na jego podstawie,

będzie — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — karany przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Konfiskata.

Obok kary (§ 5) można orzec konfiskatę zwierząt żywych lub bitych, będących własnością skazanego, których rzeź lub sprzedaż była przedmiotem orzeczenia karnego.

Jeżeli nielegalnie bite zwierzęta zostały już odsprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

2.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915

o wykonywaniu polowania.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Karty łowieckie.

Do wykonywania polowania potrzebne jest pozwolenie Komendy obwodowej.

Pozwolenia udziela się w formie karty łowieckiej (Załącznik A).

Kartę łowiecką nadaje się tylko osobom zasługującym na zaufanie. Karta ważna jest na oznaczony w niej rok kalendarzowy i na obszar, na który opiewa; karta może być wystawiona na całą jeneralną gubernię.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

§ 2.

Należytości łowieckie.

Za wystawienie karty łowieckiej pobiera się należytość w wysokości dziesięciu koron.

Należytość łowiecka będzie użyta przez Komendę obwodową na cele dobroczynne.

§ 3.

Certyfikaty łowieckie.

Straży leśnej i lasowym organom nadzorczym c. i k. Zarządu wojskowego wydaje Komenda obwodowa na

wniosek obwodowego urzędu lasowego bezpłatnie certyfikaty łowieckie jako legitymacye urzędowe (Załącznik B).

Komenda obwodowa może na wniosek obwodowego urzędu lasowego w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wystawić certyfikaty łowieckie także organom straży łowieckiej, ustanowionym przez osoby prywatne, jeżeli udowodniono, że te organa są godne zaufania.

Certyfikat łowiecki zastępuje kartę łowiecką dla obszaru powierzonego nadzorowi właściciela.

§ 4.

Czas ochronny i łowiecki.

Czas ochronny i łowiecki ustanawia się według tabeli załączonej pod C.

Polowanie na zwierzynę w czasie ochronnym jest zabronione.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — będą karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron, w razie niemożności ściągnięcia aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy łowieckie wydane dotąd przez Komendy, sprawujące administracyę w c. i k. obszarze okupowanym, uchyla się; wydane dotąd karty łowieckie ważne są do 31. grudnia 1915.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Załącznik A.

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa w ......

Nr. ......

Karta łowiecka

ważna na rok kalendarzowy ...... i na obszar ......

Nazwisko: ......

......

zatrudnienie: ......

religia: ......

wiek: ......

miejsce zamieszkania: ......

posiada kartę na broń Nr. ...... c. i k. Komendy obwodowej w ......

Należytość w wysokości 10 K złożono.

...... dnia ...... 19......

Własnoręczny podpis właściciela: ...... C. i k. Komendant obwodu: ......

Strona odwrotna.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ▒

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				
Jelenie i daniele	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒					
Kozły (rogacze)	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒
Zające		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒			
Jarząbki		▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				
Głuszce i cietrzewie	▒	▒	▒ 15		15 ▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒
Kuropatwy	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Bażanty	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Przepiórki i dzik. gołębie	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒				▒	▒
Dropie		15 ▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒ 15				
Ptactwo błotne				15 ▒	▒	▒						
Ptactwo wodne				15 ▒	▒	▒						
Łanie łosiów, jeleni, danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi, ptactwo śpiew.	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒	▒

Załącznik B.

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa w ....

Nr. ....

Certyfikat łowiecki.

Nazwisko: ....
charakter służbowy: ....
miejsce służbowe: ....
religia: .... wiek: ....
twarz: ....
włosy: ....
oczy: ....
usta: ....
nos: ....
szczególne znamiona: ....

Właściciel jest organem straży leśnej — organem nadzorczym lasowym c. i k. Zarządu wojskowego — strażnikiem łowieckim *)

....

....

na rewir: ....

.... dnia .... 19 ..

Własnoręczny podpis właściciela: C. i k. Komendant obwodu:

....

*) Nieodpowiednie słowa skreślić.

3.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915,

dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicyi.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Karta na broń.

Pozwolenie noszenia broni i amunicyi (§ 1, ustęp ostatni rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.) udziela się w formie karty na broń według załączonego wzoru.

§ 2.

Karta na broń łowiecką.

Komenda obwodowa może dla celów polowania zezwolić pewnym, godnym zaufania osobom noszenie potrzebnej do tego broni i należącej do niej amunicyi, jeżeli wykażą, że są uprawnione do polowania; pozwolenie takie wystawia się w formie karty na broń (§ 1); pozwolenie może być każdej chwili cofnięte.

§ 3.

Forma karty na broń.

Karta na broń musi być zaopatrzona fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek i urzędowem potwierdzeniem Komendy obwodowej, że właściciel karty jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Właściciel karty na broń winien podpisać fotografię na samym wizerunku atramentem wobec Komendy wystawiającej kartę. Fotografię należy wlepić do karty i wycisnąć na niej pieczęć Komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na papierze karty na broń.

§ 4.

Treść karty na broń.

Karta na broń ważną jest tylko na rodzaje broni i amunicyi oraz na czas i obszar, na które opiewa.

Do wystawienia karty na broń na czas dłuższy jak jeden rok, albo na obszar sięgający na kilka obwodów, potrzebne jest zezwolenie Jeneral-Gubernatorstwa.

§ 5.

Legitymowanie się kartą na broń.

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy.

§ 6.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podlega § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp. — karane będą przez Komendę obwodową grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do trzech miesięcy.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Niniejsze rozporządzenie podaje się do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że dotychczas udzielone przez c. i k. Komendę obwodową karty na broń uznaje się z dniem 31. grudnia 1915 jako nieważne.

Nr. ....

W imieniu Jego Ces. i Król. Wysokości
c. i k.
Naczelnego Wodza armii.

Karta na broń.

Nazwisko: ....
zatrudnienie: ....
religia: .... wiek: ....
miejsce zamieszkania: ....
uprawniony jest do noszenia następujących gatunków broni i amunicyi:
....
....
na czas: ....
na obszar: ....

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy (§ 5. rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44. Dz. rozp.)

Miejsce
na fotografię.

L. S.

C. i k. Komenda obwodowa ....

....

.... dnia 19

C. i k. Komendant obwodu.

Potwierdza się, że właściciel karty na broń jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia i że fotografię podpisał własnoręcznie wobec komendy wystawiającej.

.... dnia 19

4.

Spoczynek niedzielny i świąteczny w handlu i przemyśle.

I. W niedziele winny być zaniechane wszelkie czynności przemysłowe a to tak praca w wielkich jak i w drobnych przedsiębiorstwach przemysłowych.

Wyjęte od tego są tylko te prace, które właściciel uprawnienia przemysłowego albo sam osobiście, albo przy pomocy zgłaszających się dobrowolnie do roboty pomocniczych robotników religii nie chrześcijańskiej, w tych ubikacyach podejmuje, które są dla odbiorców, względnie dla publiczności niedostępne.

Przedsiębiorstwa, w których zastanowienie ruchu mogłoby mieć szkodliwe skutki dla ogółu (zakłady do oświetlenia) i takie, których istota wymaga koniecznie ciągłości ruchu (jak np. wapienniki, rafinerye spirytusu, cegielnie o piecach kręgowych) mogą być także w niedziele w ruchu.

Pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia i Święto Bożego Ciała zrównane są z niedzielami.

We wszystkie inne święta praca przemysłowa jest tylko o tyle ograniczoną, że przedsiębiorca jest obowiązany pozostawić robotnikom swoim religii chrześcijańskiej czas wolny do wzięcia udziału w przedpołudniowem nabożeństwie.

II. Sklepy w których sprzedaje się środki żywności i wogóle artykuły codziennego użycia, winny być w niedziele i święta otwarte od godziny 8—11 przed południem; sklepy z artykułami spożywczymi i trafiki nadto także po południu od godziny 5—6. Apteki muszą być otwarte od godziny 8-ej rano do godziny 9-ej wieczorem.

Dla przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich postanowienia o spoczynku niedzielnym nie mają zastosowania.

Te same postanowienia odnoszące się do spoczynku niedzielnego i świątecznego, które ustanawia się dla przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, mają zastosowanie również dla połączonych z tem prac biurowych i t. p.

Wyjątkowo może c. i k. Komenda obwodowa na wniosek Zwierzchności gminnej albo przedsiębiorcy, ze względu na szczególne okoliczności, np. z powodu odpustów, lub sporządzania rocznych bilansów, postanowienia dotyczące spoczynku niedzielnego i świątecznego na jeden dzień całkowicie albo częściowo zawiesić.

Przekroczenia tego ogłoszenia karane będą grzywną od 1 do 500 koron i aresztem do 1 miesiąca.

Postanowienia »Dziennika urzędowego« Nr. 4 i 7, dotyczące spoczynku niedzielnego i świątecznego znosi się.

5.

Opłata podatków konsumcyjnych.

W myśl rozporządzenia c. i k. wojskowej Generalnej Gubernii w Lublinie z dnia 10. grudnia 1915, Nr. 15.005, będą z dniem 1. stycznia 1916 pobierane stosownie do nowych ustaw rosyjskich, podatki konsumcyjne w następującym wymiarze.

1. Podatek spożywczy od wódki i spirytusu pędzonych z wszelkich materyałów, — z wyjątkiem wódki pędzonej w gorzelniach przerabiających owoce i jagody winne, z owoców i rozmaitych jagód — wynosić ma 20 kopiejek za jeden stopień wiadrowy alkoholu wedle metalowego alkoholometru — lub 20 rubli za jedno wiadro czystego alkoholu.

Od alkoholu pędzonego z winnych jagód, owoców i rozmaitych jagód 14 kopiejek za jeden stopień wiadrowy wedle metalowego alkoholometru, — lub 14 rubli za jedno wiadro czystego alkoholu.

2. Podatek spożywczy od piwa wynosić ma 3 ruble od każdego do zacieru przeznaczonego puda słodu.

W browarach posługujących się przy zacierze siłą ręczną lub kieratem i przerabiających w ciągu roku nie więcej niż 2000 pudów słodu: 2 ruble 30 kop. za pud słodu.

3. Podatek banderolowy od wyrobów tytoniowych:

a) od tytoniu za 1 funt:	
najwyższej sorty a)	4 R. — kop.
najwyższej sorty b)	3 R. 20 kop.
najwyższej sorty c)	2 R. 50 kop.
1. sorty	1 R. 75 kop.
2. sorty	1 R. 20 kop.
3. sorty a)	— R. 68 kop.
3. sorty b)	— R. 50 kop.
b) od tabaki za 1 funt	1 R. 20 kop.
c) od cygar za 1000 sztuk:	
1. sorty	16 R. 80 kop.
2. sorty	10 R. 80 kop.
3. sorty	4 R. 50 kop.
d) od cygaret (owiniętych w liść tytoniowy) i od cygaret ze słomką (Pachilos) za 1000 sztuk	3 R. 80 kop.
e) od papierosów (cygaret w tutkach) za 1000 sztuk:	
najwyższej sorty a)	6 R. 50 kop.
najwyższej sorty b)	4 R. 50 kop.
1. sorty	3 R. 80 kop.
2. sorty	3 R. — kop.
3. sorty a)	1 R. 75 kop.
3. sorty b)	1 R. 50 kop.

f) od tytoniu i tabaki »Machorka«:

za 1 funt . . . . — R. 24 kop.

g) od papierosów »Machorka«:

za 1000 sztuk . . . . 1 R. — kop.

4. Podatek spożywczy od cukru wynosić ma 2 ruble od jednego puda; od nafty w drodze destylacyi, chemicznie lub w inny sposób uzyskiwanych produktów naftowych po 90 kopiejek za jeden pud.

Od cukru grysikowego i zapasów rafinady będzie ściągnięty dodatkowy podatek spożywczy.

Od destylowanych przetworów naftowych, sprowadzonych z zagranicy, obok cła pobierać się będzie podatek konsumcyjny po 90 kopiejek za 1 pud,

zaś od niedestylowanych olejów mineralnych 30 kop. za 1 pud.

5. Od drożdży mącznych, prasowanych, krajowych 32 kop.,

od zagranicznych 36 kop. za jeden funt.

6. Podatek od zapałek pobierany będzie w następującym wymiarze:

1) Od zapałek t. z. szwedzkich:

a) krajowych:

za jedno pudełko zawierające do 75 sztuk zapałek . . . . 1 kop.
od 75 do 150 sztuk . . . . 2 kop.
od 150 do 225 sztuk . . . . 3 kop.
od 225 do 300 sztuk . . . . 4 kop.

b) sprowadzanych z zagranicy za jedno pudełko zawierające:

do 75 sztuk zapałek . . . . $1^1/_2$ kop.
od 75 do 150 sztuk . . . . 3 kop.
od 150 do 225 sztuk . . . . $4^1/_2$ kop.
od 225 do 300 sztuk . . . . 6 kop.

2) od wszelkich innych gatunków zapałek:

a) krajowych:

w podwójnym wymiarze skali oznaczonej lit. a) punkt 1.

b) zagranicznych:

w podwójnym wymiarze skali oznaczonej lit. b) punkt 1.

7. Podatek konsumcyjny od tutek cygaretowych i krajowych bibułek cygaretowych wynosić będzie:

1) Od 100 sztuk tutek . . . . 4 kop.
2) Od jednej składki bibułek cygaretowych zawierającej najwyżej 50 sztuk . . . . 1 kop.

Wymiar bibułki cygaretowej w składce lub pakieciku, które zaopatrzone są jedną banderolą, nie może przekraczać wymiaru 40 cm² (5 × 8). Składki i pakieciki, które wymiary te przekraczają — winne być 2, 3, 4 i więcej banderolami opatrzone, stosownie do tego, o ile bibułka podany wyżej wymiar przekracza, przyczem niecałe 40 cm² liczy się jako całe.

Opakowanie tutek, których długość części przeznaczonej do napełniania tytoniem nie przekracza 5 cm, będą stosownie do ilości sztuk jaką zawierają, opatrzone jedną banderolą odpowiedniej wartości.

Opakowania tutek, których długość przekracza podany wyżej wymiar, mają być opatrywane jedną, dwoma, trzema i więcej banderolami, stosownie do tego, o ile tutki ustanowioną długość przekraczają; przyczem nie całych 5 cm (części tutki do napełniania tytoniem przeznaczonej) liczy się jako całe.

Od wszystkich powyższych artykułów, które wedle powyższych norm nie były opodatkowane, a w dniu 2. stycznia 1915 znajdować się będą w sklepach, magazynach lub w transporcie, ściągnięty będzie dodatkowy podatek spożywczy.

6.

Przyjmowanie mieszkańców obszaru okupowanego do prowizorycznej służby przy straży skarbowej.

C. i k. Naczelna Komenda armii zezwoliła reskryptem z dnia 1. grudnia 1915 M. V. P. Op. Nr. 112588 na przyjmowanie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego do pomocniczej służby przy straży skarbowej po poprzedniem wyszkoleniu w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Dla inteligentniejszych, pozbawionych pracy mężczyzn, nadarza się przeto sposobność do uzyskania korzystnych posad.

Warunki przyjęcia są następujące:

a) zdolność fizyczna;

b) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie.

Osoby, które wykażą nadto znajomość języka niemieckiego, będą szczególnie uwzględnione.

c) odpowiednia sferze służbowej inteligencya;

d) nieposzlakowane prowadzenie się;

c) wiek od 18 do najwyżej 35 lat;

f) posiadanie ciepłego koca, dobrej ciepłej odzieży, obuwia i bielizny.

Małoletni mają się nadto wykazać pisemnem, przez gminę potwierdzonem zezwoleniem ojca lub opiekuna.

Wynagrodzenie wynosić będzie 5 koron dziennie i wypłacane będzie, począwszy od dnia zgłoszenia się do służby (zameldowania się) w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie, co 5 dni z góry.

Służbę pełnić mają zgłaszający się we własnem ubraniu; o pomieszczenie i dostarczenie posilnego a jednak nie drogiego wiktu, którego koszt pokrywać mają zgłaszający się ze swego dziennego wynagrodzenia, postara się c. i k. Komenda straży skarbowej.

Zgłaszać się należy osobiście do dnia 8. stycznia

1916 w c. i k. Komendzie obwodowej, przedkładając dokumenty, jak metrykę chrztu, świadectwa szkolne, poświadczenie dotychczasowego zajęcia i t. p.

7.

Wystawianie zwłok.

Urządzenie trupiarni we wszystkich gminach.

We wszystkich gminach obwodu włoszczowskiego mają być w ciągu miesiąca urządzone trupiarnie.

Zwłoki osób zmarłych na tyfus plamisty, ospę, azyatycką cholerę i dżumę należy możliwie szybko przenieść do trupiarni.

Przeniesienie zwłok do trupiarni można zarządzić również u osób zmarłych na szkarlatynę (płonicę), dyfteryę (błonicę), wąglik i nosaciznę.

W razie, gdyby nie można było przenieść zwłok do trupiarni, należy je w ten sposób odosobnić, by niepowołane osoby nie miały do nich przystępu.

Rozumie się samo przez się, że w tych wypadkach zwłok w kościele wystawiać nie można.

8.

Nowe formowanie cywilnych oddziałów robotniczych.

Rozporządzeniem c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii w Lublinie z dnia 15. listopada 1915, Nr. 11105, zarządzoną została nowa organizacya istniejących oddziałów cywilnych robotników.

Do tychże nowych oddziałów cywilnych robotników obowiązują następujące przepisy:

1) W każdej gminie zostaną mężczyźni w wieku 18—50 lat, zdatni do robót, wciągnięci na listy robotników. Te listy ewidencyjne przechowywane będą po jednym egzemplarzu w c. i k. Komendzie obwodowej i u Wójta.

2) Na podstawie tych list ewidencyjnych utworzone będą w razie potrzeby oddziały cywilnych robotników, każdy po 250 ludzi.

3) Każdy z tych ludzi otrzyma kartę wcielenia oznaczoną numerem oddziału cywilnych robotników, do którego należy, i opatrzoną pieczęcią c. i k. Komendy obwodowej.

4) O każdej — dłuższej niż 14 dni — zmianie miejsca pobytu, każdego robotnika posiadającego »kartę wcielenia« ma donieść Wójt c. i k. Komendzie obwodowej.

5) Tytułem wynagrodzenia otrzyma każdy robotnik w razie powołania po 3 korony dziennie, względnie, gdyby żywienie się ludzi na własną rękę natrafiało na trudności i zmniejszało wydajność pracy, wówczas otrzyma każdy robotnik wojskową porcyę, (tabela należytości do J. Nr. 272 ex 1915) i 1 koronę dziennie. Dostarczenie wyżywienia należy do komendanta oddziału cywilnych robotników.

6) Każdy robotnik ma przynieść ze sobą: 1 łopatę na długiem stylisku, lub narzędzie do obróbki drzewa; wartość tych narzędzi będzie robotnikom zwróconą w wysokości 1—3 koron, zależnie od jakości tychże. Następnie ma każdy robotnik przynieść ze sobą potrzebne ubranie, worek na drobiazgi, nóż, widelec i łyżkę, oraz szalkę do jedzenia.

7) Powoływane od wypadku do wypadku Oddziały cywilnych robotników, będą o ile możności używane do wykonywania ogólnie użytecznych robót w pobliżu swych siedzib, względnie będą po wykonaniu pewnej określonej roboty poza powyższem miejscem napowrót do niego odesłane.

8) Robotnicy, którzy nie usłuchają rozkazu powołania, będą surowo karani.

Odtąd istnieją w Obwodzie Włoszczowskim następujące Oddziały cywilnych robotników:

Nr. 1 utworzony z gmin Włoszczowa i Radków;
Nr. 2 utworzony z gmin Krasocin i Oleszno;
Nr. 3 utworzony z gmin Kluczewsko i Kurzelów;
Nr. 4 utworzony z gmin Chrząstów i Lelów;
Nr. 5 utworzony z gmin Secemin;
Nr. 6 utworzony z gmin Irządze;
Nr. 7 utworzony z gmin Szczekociny i Moskarzew;
Nr. 8 utworzony z gmin Rokitno i Słupia.

9.

Zasiłki pieniężne.

Z funduszu wsparć, którym rozporządza c. i k. Komenda obwodowa, przeznacza się:

3000 koron dla gminy Lelów;
3000 koron dla gminy Szczekociny
tytułem wsparcia na urządzenie szpitali epidemicznych w Lelowie i Szczekocinach.

Odnośni Naczelnicy gmin mają podjąć powyższe kwoty za pokwitowaniem w Kasie Komendy obwodowej.

10.

Naczelnicy gmin i Sołtysi

ogłoszą ponownie ludności »na skutek polecenia Komendy obwodowej«, że utworzone w Obwodzie Oddziały robotników przenaczone są wyłącznie tylko do robót na

drogach, w lasach i do niesienia pomocy w wypadkach elementarnych, że robotnicy ci będą płatni i że są oni zobowiązani bezwarunkowo uczynić zadość przepisom ogłoszonym w Dzienniku urzędowym Nr. 4 i 14.

Naczelnicy gmin i Sołtysi mają jak najpoważniej wobec ludności zaprzeczyć fałszywym i karze podlegającym pogłoskom, rozszerzanym przez nieuczciwych mieszkańców, jakoby powyższe Oddziały robotnicze miały być wcielone do c. i k. Armii.

11.

Usuwanie opadów śniegowych z dróg podczas zamieci śnieżnych.

Według prawa rosyjskiego z r. 1822 obowiązane są gminy podczas wielkich opadów śniegowych i powstałych wskutek tego przeszkód ruchu oczyszczać bezpłatnie ze śniegu przechodzące przez ich obszary drogi przez dostawionych robotników. Tosamo obowiązuje i w obecnych warunkach; wzywa się przeto zwierzchności gminne, by w danym wypadku oczyszczały drogi ze śniegu, a to przedewszystkiem te, na których odbywa się główny ruch, dojazdy do dworców kolejowych i t. d.

W razie katastrofalnych opadów śniegowych, które spowodują nadzwyczajne przeszkody ruchu, zastrzega sobie c. i k. Komenda obwodowa utworzenie większych oddziałów robotniczych, któreby były używane i poza obrębem danej gminy, o ile możności jednak w jej blizkości, z płacą dzienną po 60 halerzy za pracę w nocy zaś po 1 koronie.

12.

Jeńcy wojenni.

Celem zapobiegania usiłowaniom ucieczki jeńców wojennych jest przedewszystkiem także konieczne współdziałanie ludności.

Udzielenie pomocy do ucieczki przez danie schronienia w domach, stajniach, chatach i t. d. albo przez dostarczenie ubrań cywilnych będzie najsurowiej karane.

C. i k. Komendant obwodu:

EMIL von ELTZ, pułkownik, wł. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp.